

Kultur-og kirke departementet
postmottak@kkd.dep.no

Deres ref.: 2006/00936 KU/KU3 KSR
Dato: 25. 01. 07

HØRING – EVALUERING AV DEN KULTURELLE SKOLESEKKEN

Innledning

Den kulturelle skolesekken (DKS) er etter Museumsforbundets oppfatning et av de viktigste kulturpolitiske tiltakene i nyere tid. Noe av idégrunnlaget er at barn og unge skal møte kunst og kultur på høyt nivå. Dette er viktig i forhold til sosial inkludering – uavhengig av foreldrebakgrunn. Kulturbarometeret fra SSB viser for eksempel at det er en klar sammenheng mellom inntekt og bruk av kulturtilbud i samfunnet.

Stortingsmelding nr. 38 (2002 – 2003): Den kulturelle skolesekken peker på følgende overordnede målsetninger:

- å medverke til at elever i grunnskulen får et profesjonelt kulturtilbud
- å legge til rette for at elever i grunnskulen skal få tilgang til, gjøre seg kjende med og få et positivt forhold til kunst- og kulturuttrykk av alle slag
- å medverke til å utvikle ei heilskapleg innlemming av kunstnarlege og kulturelle uttrykk i realiseringa av skulen sine læringsmål.

Museumsforbundet synes at dette er sentrale målsetninger for DKS. Dessverre tar evalueringsrapporten *ikke* utgangspunkt i nevnte Stortingsmelding. Alle større prosjekter eller reformer trenger evaluering eller løpende evaluering. Dette gjelder også DKS. Det er derfor positivt at det blir foretatt ei evaluering, og at den blir sendt på høring. Men det pålegger også oppdragsgiverne å kvalitetssikre selve evalueringa. Denne evalueringrapporten gir dessverre et dårlig grunnlag for å diskutere den videre kursen av DKS, noe som etter vår oppfatning også bør få konsekvenser for evt. framtidige oppdrag for konsulentfirmaet.

Metode

Museumsforbundet ønsker å reise spørsmål ved rapportens metode. Antallet elever som intervjues gjør at man kan reise tvil om rapportens validitet. Videre redegjøres det for konflikten mellom utdanningssektoren og kultursektoren med et utvalg av informanter som preges av stor skeivhet. Som eksempel kan nevnes samarbeidet

mellom fylkeskommunen og fylkesmannens utdanningsavdeling, hvor de aller fleste informanter kommer fra utdanningsavdelingene, få kommer fra fylkeskommunenes kulturavdelinger. Det samme gjelder behandling av Styringsgruppen, hvor minst 5 av 8 informanter kommer fra Kunnskapsdepartementet og Utdanningsdirektoratet. Vi savner også de gode eksemplene på organisering av DKS.

Museumsforbundet ønsker å styrke den interdepartementale samordninga av arbeidet, det må være mulig å få til et samarbeid mellom sektorene der alle involverte parter blir hørt. Imidlertid legger rapporten stor vekt på utdanningssektorens holdninger til samarbeidet, mens kultursektoren i liten grad blir hørt.

Ytterligere desentralisering?

Rapporten foreslår ei desentralisering av beslutningsmyndigheten. I dag blir 80% av midlene overført til fylkeskommunene og minst en tredel går videre til kommunene. Museumsforbundet vil reise spørsmål om det burde være mer økonomiske midler sentralt til å lage nasjonale kunst- og kulturprogrammer, som hele landet kan nyte godt av. Kvalitetsaspektet er viktig i forbindelse med programmene, noe som forutsetter kompetanse. En ytterligere desentralisering til for eksempel skolene kan lett svekke kvaliteten.

Rapporten peker på betydninga av elevmedvirkning og egenaktivitet. Men det er klart av DKS må ha begge deler – både store konsert-, teater- og kunstopplevelser, og opplegg der elevene selv blir aktivisert – til selv å skape og være deltakere i kunst og kultur. Samtidig er det viktig å peke på at DKS ikke skal være noen kulturskole eller utvidelse av kunst- og håndverksfaget. Elevenes møte med profesjonell kunst og kultur – både som mottaker og deltaker – bør fortsette å være intensjonen og målet med DKS.

Fylkene er viktige m.h.t. opplevelsesdelen av DKS, bl.a. gjennom rikskonserter, kunst- og scenekunst. Dette har sammenheng med at det er fylkene som har apparat til å organisere disse tilbudene, i tillegg til enkelte større byer. Dersom hver kommune skulle tatt hånd om alt ville en lett oppleve forringelse av kvaliteten. Fylkene videresender minst en tredjedel av midlene videre til kommunene. Pga. nærhet til skole og lokalmiljø har kommunene med disse midlene mulighet til å sørge for de etterlyste "dialogiske" modellene, og "nedenfra-og-opp-perspektivet". Slik får vi begge deler. Fylkets styrke er opplevelse, kommunens styrke er nærhet til brukerne og lokalmiljøet.

Museene

Evalueringsrapporten omhandler i liten grad museene. *Rapporten 20 museer i Den kulturelle skolesekken* fra 2003 blir heller ikke behandlet. Sistnevnte rapport viser bl.a. at de 20 museene som fikk øremerkede tilskudd fra 2003 økte sitt undervisningstilbud for over 133.000 flere grunnskoleelever i 2003 enn i 2002. I alt deltok nærmere 300.000 barn og unge i DKS-programmer i 2005 (kilde: ABMs Museumsstatistikk for 2005). Samtidig mener Museumsforbundet at det er et uutnyttet potensiale i museene når det gjelder DKS. Norsk Teknisk Museum er sannsynligvis det museet i Norge som har flest skoleelever knyttet til pedagogisk opplegg, med 41.520 i 2005. Kun 6426 av deltakerne var knyttet til DKS. En gjennomgang ved de 50 mest besøkte museene i 2005 viser også tilsvarende forhold ved andre museer. Det er her åpenbart at museene har brede pedagogiske programmer som i begrenset grad koples opp mot DKS.

På bakgrunn av ovennevnte mener Museumsforbundet at det er behov for en handlingsplan for hvorledes museene pedagogiske opplegg kan utnyttes bedre, og

knyttes nærmere til DKS. Vi stiller gjerne opp for å diskutere spørsmålene nærmere.

Vennlig hilsen

Ove Magnus Bore (sign.)
styreleder

Tron Wigeland Nilsen (sign.)
generalsekretær

Norges museumsforbund
Ullevålsveien 11,
0165 Oslo
Tlf. 2220 1402
www.museumsforbundet.no